

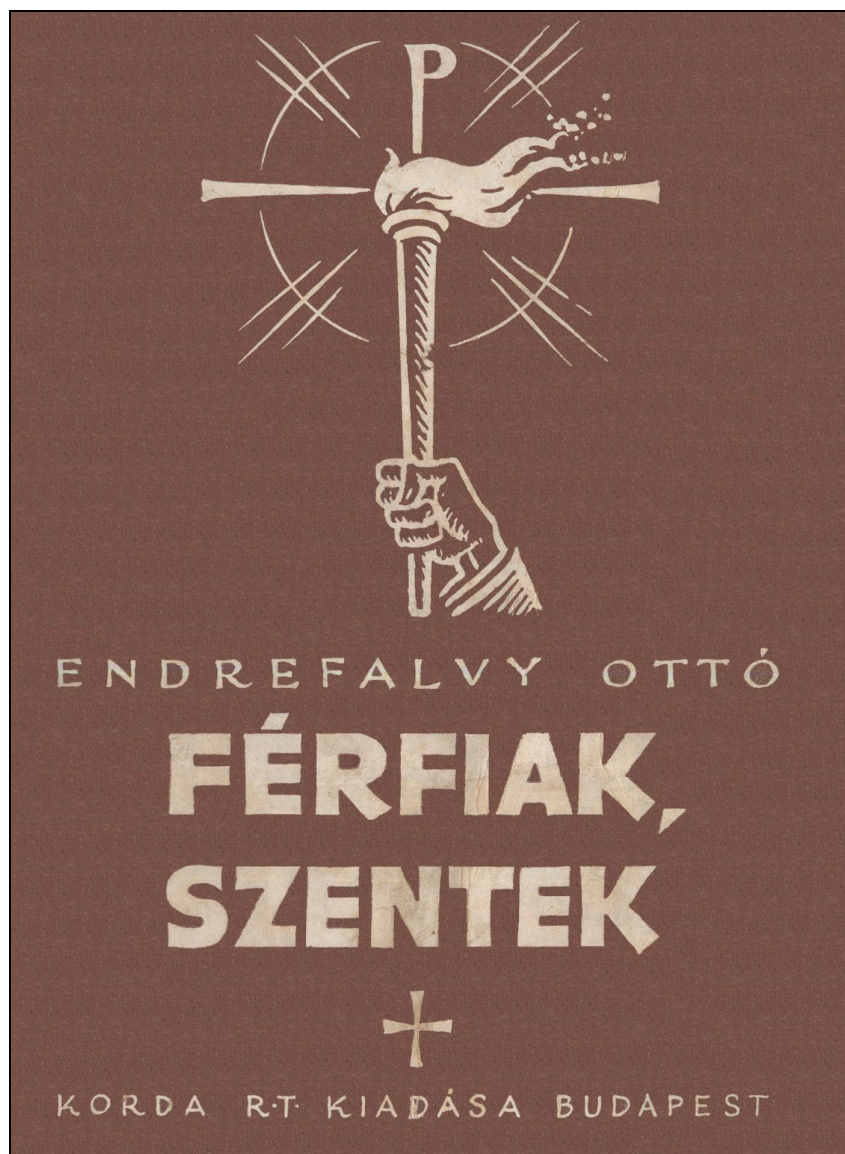
Endrefalvy Ottó

Férfiak, szentek

Leggyakoribb védőszentek élete

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Endrefalvy Ottó
Férfiak, szentek
Leggyakoribb védőszentek élete

Nihil obstat.

Dr. Stephanus Kosztolányi
censor dioecesanus.

Nr. 3763/1942. Imprimatur.
Strigonii, die 20. Maii 1942.
Dr. Joannes Drahos
vic. gen.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv második kiadásának elektronikus változata. A könyv Budapesten jelent meg a Korda R.T. kiadásában, 1944-ben. Az elektronikus változat a Korda Kiadó engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Korda Kiadónak.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Bevezetés	4
Betűrendben	5
Szent Béla	5
Fournet Szent András.....	6
Páduai Szent Antal.....	7
Zaccaria Szent Antal	8
Szent Ágoston	9
Szent Dezső.....	10
Assisi Szent Ferenc	11
Xavéri Szent Ferenc	13
Szent György lovag.....	14
Szent György remete.....	15
Szent Gyula.....	16
Szent Imre	17
Szent István.....	18
Szent János apostol	19
Kapisztránói Szent János	20
Szent Jenő vértanú	21
Kalazanci Szent József.....	22
Szent Kálmán.....	23
Borromei Szent Károly	24
Szent Lajos.....	25
Szent László	27
Szent Márton.....	28
Szent Mátyás apostol	29
Szent Mihály főangyal	30
Szent Miklós	31
Szent Pál.....	32
Szent Péter	33
Szent Sándor	34
Aquinói Szent Tamás.....	35
Villanovai Szent Tamás	36
Aquitaniai Szent Vilmos	37
II. Történeti sorrendben	38

Bevezetés

Most tehetsz valamit

magadért! Megismerheted védőszented életét, és utánozhatod őt. Egy életre szóló barátságot köthetsz ezzel az értékes egyéniséggel, kialakult igazi férfijellemmel: védőszenteddel.

... És mi lenne, ha minden este elolvasnál egy-egy életrajzot ebből a kötetből, kissé elgondolkodnál róla, és összehasonlítanád önmagaddal, alakuló, fejlődő lelkeddel? Ha megismerkednél a történelem és az örökkévalóság legkiválóbb férfialakjaival, a nagy szentekkel?! Ebben akar segíteni ez a kis kötet.

Tehetnél valamit másokért is!

Megismertethetnéd barátaidat védőszentjük életével. Add tovább, ajánld, terjeszd a védőszentek életét! *Segíts te is, hogy minden magyar fiú megismerje védőszentje életét!*

Betűrendben

Szent Béla

Ünnepe április 23.

† 997.

Sírja Prágában.

Szent Béla (*Adalbert*) csehországi grófi családból származott. Gyermekkorai betegségében szülei fogadalmat tettek, hogy Istennek szentelik, ha életben marad, és nemsokára a magdeburgi püspökre bízta nevelését. Diákkorában az éles eszű fiú összebarátkozott a későbbi III. Ottó császárral, kivel nagy terveket szőttek hódításokról, a pápa felszabadításáról. Bérnálásakor az őt bérnáló magdeburgi püspök keresztnevét vette fel, ettől kezdve Vojtsech helyett Adalbert, azaz Béla. 982 körül Ditmár prágai püspök szentelte pappá. Mint fiatal pap ott áll *püspöke halálos ágyánál*, aki nagyon fél a haláltól, mert életében túl sokat törődött a földi sikerekkel és előléptetésekkel. Adalbert böjtöléseit, imáit, jócselekedeteit ajánlja fel a haldokló lelkéért. A prágaiak őt kívánják új püspöküknek. Mint *prágai püspök*, jövedelmének egynegyedét az Isten házára, egynegyedét a szegényeknek, negyedét a papság fenntartására adja. Amilyen lelkesedéssel fogadták a prágaiak, annyira ellene fordulnak később, mikor látják, hogy pogány szokásaikat, kicsapongásaikat és babonáikat nem nézi el. Otthagyja püspökségét, Rómába megy a pápához és ott bevonul egyszerű szerzetesnek a Szent Elek-kolostorba. Miközben ifjúkori barátja, III. Ottó császár diadalmas sereg élén bevonul Rómába, ő mint ismeretlen, egyszerű szerzetes sürol, mosogat, fát hord a kolostorban...

A pápa parancsára visszatér Prágába; *Magyarországon át utazik* haza, ahol *Géza fejedelem* nagy örömmel és tisztelettel fogadja (992), Prágában azonban a csehek pogány vadsága, mely az ünnepeket sem tartja meg és még a templomok menedékjogát a bűnösök számára sem tiszteli, elkészeríti a szent püspököt. Magyarországra utazik, ahol a 994–95. években térít, és Géza fiát, *Vajkot István névre kereszteli*. Hazánkból tovább utazik Rómába, hol ismét kolostorba vonul. A császárkoronázásra érkező III. Ottó azonban utóbb magával viszi haza. Útközben értesül, hogy otthon ellenségei rokonait kivégezték, birtokait elrabolták, és ezért Lengyelország felé fordítja útját. *A lengyelek térítő apostola* lesz. Boleslo herceg segíti őt munkájában. Később öccsével együtt a poroszok megtérítésére indul, de eredményes működése nyomán a pogányok gyűlölete feltámad ellene, és Tenkittennél elfogják. Megkötözve is ellenségeiért imádkozik és kíséreit így buzdítja: „Akiért szenvedünk, hatalmasabb minden földi hatalmasságnál. Vele senki sem versenyezhet, jóságának nincs határa.” Egy pogány *germán pap lándzsával átszúrja*, holttestét a lengyelek kiváztották, és a gnézeni székesegyházban temették el, innen később Prágába került. *Egész élete vértanúság volt, küzdelem a pogány durvaság, élvezetvágy és babona ellen*. Királyokat keresztelt, országokat indított el a kereszténység útján, népeket térített, sehol hálát nem várt, sok hálátlanságot kapott, önzetlenül csak Jézusért dolgozott.

Dolgozni és tűrni Jézusért!

Az Egyház imája: Mindenható örök Isten, aki a mai napon Szent Béla vértanút és püspököt szenvedéseinek érdemeiért szentjeid társaságába vetted, add nekünk, kérünk, hogy példáját követve eljussunk az örök hazába. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Fournet Szent András

Ünnepe május 13.

* 1752. Maillé, Franciaország.

† La Puye, Franciaország, 1834. május 13.

Csodálatosak a jó Isten útjai! Nyughatatlan, felületes és könnyelmű fiatalemberből mit tud csinálni Isten kegyelme és a komoly akarás! Fournet András igazán nem „született szentnek”. Tíz testvére közül *a kilencedik*. Gyermekkorában szeretetreméltó, de nagyon *pajkos és lusta* fiú volt, még a kollégiumból is hazaszökött, mert *nem akart tanulni*. *Jogászkorában* minden úri háznál szívesen látták jó modoráért, valóságos „*aranyifjú*” vált belőle a társaságban. Kalandos természete *katonasághoz* vitte, végül seholy sem tudott elhelyezkedni, és ő, aki azt vallotta, hogy „életrevaló fiatalember nem megy el papnak”, mégis belépett a poitiers-i szemináriumba. Isten különös kegyelme a könnyelmű fiatalemberből mégis jó papot nevelt. Igaz, hogy első prédikációjába teljesen belesült, Isten elbizakodottságát akarta ezzel megleckéztetni, de a kudarc csak erős elhatározást csiholt ki lelkéből, hogy csak azért is jó szónokká akarja magát nevelni, ami sikerült is. Öt évi káplánkodás után már plébános saját szülőfalujában. Buzgó lelkipásztor, de a mellett szeret úri módon élni, *vendégeskedni*. Egyszer éppen vendégségre terítettek, amikor ebédlőjébe benyit egy koldus. András zsebében nincs pénz, mire az elutasított koldus azt morogja: „Plébános úrnak nincs pénze? Hát ez az ezüst evőeszközös, gazdag terített asztal honnan kerül akkor?” Ettől kezdve András a legegyszerűbben élt, rákényszerítette magát Krisztus igazi követésére. Prédikációi is egyre mélyebb hatásúak lettek.

A *francia forradalomban* gerinces pap létére nem tette le az alkotmányeszküt, inkább *kivándorolt Spanyolországba*, hol éveken át élt *szegénységben* és honvágytól gyötörve. 1797-ben csalóka hírek hatása alatt visszatér hazájába, de *csak titokban*, pajtáiban, erdei barlangokban gyűjtheti össze híveit, nem egyszer szalmakazlakba kell rejtőznie a vallásüldöző kormány csendőrei elől. Az üldözés idején alapítatja egyik lelki gyermekével, Bichier de Agnes Erzsébettel leányok nevelésére a *Szent Kereszt-szerzetet*. A forradalmi idők elmúltával sok munkájába kerül szétszüllesztett plébániáján a hívek lelki életének helyreállítása. 68 éves korában elbúcsúzik plébániájától, hátralevő éveit a Szent Kereszt Leányai szerzet elterjesztésének szenteli. 1834-ben, 82 éves korában halt meg. XI. Pius pápa avatta szentté 1933-ban. Élete a Gondviselés és a kegyelem remekműve: a társaságbeli aranyifjúból hogyan tüzesíti ki Isten kegyelme a hiúság és élvezetvágy salakját, hogy alázatos, munkás aranylélekké válják.

Lásd meg Isten kezét életedben és hallgass mindig a kegyelem szavára, mint Szent András!

Ima: Úr Jézus, aki alázatos és szegény voltál, add, hogy Szent András példájára mi is levetve a földies élni akarást, a gazdagsághoz való ragaszkodást és gögösséget, magunkra öltük az alázatosságban és önmegtagadásban a mi Urunk Jézus Krisztushoz való hasonlóságot. Amen.

Páduai Szent Antal

Ünnepe június 13.

* 1195. Lisszabon, Portugália.

† 1231. június 13. Pádua, Olaszország.

Sírja ugyanott.

Ki ne ismerné Páduai Szent Antalt? És mégis milyen kevesen ismerik igazán! Életéről sok legenda maradt fenn, pedig a valóság és jelleme sokkal csodálatosabbak a legendáknál. Előkelő családból származott, Ferdinánd névre keresztelték. 15 éves korában belép *Lisszabonban az Ágoston-rendi* kanonokok közé, majd a szigorúbb koimbrai kolostorba kéredzkedik. Marokkóból Koimbrába hozzák öt ferences vértanú testét, ennek hatása alatt misszionárius akar lenni, és belép *Szent Ferenc rendjébe*. Ekkor veszi fel az öskereszténység nagy szentjének, Remete Szent Antalnak tiszteletére az *Antal* nevet. *Marokkóba megy hithirdetőnek*, de megbetegszik, és ezért kénytelen visszatérni Olaszországba, ahová éppen az 1221. évi rendi nagykáptalanra érkezük. Itt észre sem veszik a lesoványodott, beteges Antalt, aki aztán *alázatosságból éveken át elrejtí nagy képzettségét*, kiváló tudását, és szolgálai munkákat végez a kolostorban. Egy véletlen folytán kiderül szónoki képessége. Ettől kezdve egész Felső-Olaszországot bejárja, *szónoklatai* ezreket térítenek meg, és vezetnek vissza az *albi* eretnekektől megtévesztett tömegeből az Egyházba. *Páduában* tízezrek hallgatták. Ő pedig szerette és sajnálta a gazdagokat, mert szerinte *„a gazdagság tövis, mely szúr, és gazdája vérét szívja ki”*, de még inkább *szerette a szegényeket*. Egy fogoly kiszabadításáért képes volt életét kockáztatni, kieszközölte a szegény adósok védelmét a kizsárolással szemben. Nagyon szerette a tudományt, de nagy tudása mellett is gyermeki alázattal tisztelte a *kis Jézust*, aki többször megjelent neki. A sok munka elnyűtte egészségét, 36 éves korában halt meg. Haldokolva egy Mária-himnuszt énekelt. Utolsó szavai ezek voltak: „Látom az Urat!” Június 17-én, *kedden* temették, azóta a *kedd* Szent Antal napja. Mikor szenttéavatásakor sírját felbontották, nyelvét, mellyel annyi jót tett, épségben találták meg. Alázatossága, kitartása, önmegtagadó élete, a szegények iránti szeretete, lelki függetlensége a gazdagságtól és földi dolgoktól, ma is követésére vonzanak bennünket.

„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.”

Ima: Úr Jézus, aki mondtad: ha nem lesztek olyanok, mint a kisdedek, nem mentek be a mennyek országába; add nekünk Isten gyermekeinek tisztaszívűségét, alázatosságát és jóságát. Segíts, hogy Szent Antal példáját kövessük tanításod megvalósításában és kiváló Szentedtől ne csak apró földi elvesztett dolgok megtalálását várjuk, hanem segítségét érezhessük a legnagyobb kincs, a mennyország megtalálásában. Amen.

Zaccaria Szent Antal

Ünnepe: július 5.

* 1502. Cremona, Olaszország.

† 1539. július 5. Cremona.

– Sírja Milánóban.

Páduában tanult, orvos lett szülőföldjén. Idővel rájött, hogy Isten nem a test, hanem a *lelkek gyógyítására* hívja. Elvégzi a teológiát és 1528-ban pappá szentelik, ettől kezdve a lelkek orvosa. „Mindenkinek mindene” lett, mint Szent Pál apostol, akit mélységesen tisztel. *Milánóba* költözik, ebbe a sokat szenvedett városba, melyet felváltva, hol a francia király, I. Ferenc, hol V. Károly császár hadai foglalnak el, és ahol a sok háborúskodás tönkre tette az erkölcsöket. Itt Ferrari Bertalan és Morigia Antal matematikusból pappá lett *barátaival új szerzetet* alapít, a Szent Pál apostolról elnevezett *paulinusokat* (vagy barnabítákat). Lelkipásztori munkájukkal, példájuk néma prédikációjával sok bűnöst *megettérítenek* a romlott városban. Külön egyesületet alapít családapák számára, női szerzetet, az angyali „angelikákat”, az erkölcsi veszélyben forgó leányok gondozására, szokásba hozza farsang utolsó három napján a 40 órás engesztelő szentségimádást. 1539 nyarán megbetegszik, édesanyja karjai közt lehel ki szép lelkét. Példája követésére buzdít, csengjen füledbe kortársának, III. Pál pápának szava:

„Ilyen férfiakra van szüksége az Egyháznak!”

Ima: Úr Jézus, lelkek orvosa, gyógyítsd meg Szent Antal közbenjárására lelki sebeinket, térítsd meg a bűnösöket, és add, hogy Szent Antal példájára mi is buzgó apostolkodással terjesszük a béke és igazság, a szeretet és tisztaság országát a földön. Amen.

Szent Ágoston

Ünnepe aug. 28.

* 354. Tagaste, Észak-Afrika.

† 430. Hippó.

– Sírja Páduában.

A tagastei pogány kishivatalnok és nehéz házassága keresztjét viselő *Szent Mónika* gyermekét érzéki afrikai vére és rossz olvasmányok, barátok *karthágói* egyetemi éve alatt züllésbe vitték. A *manicheus* eretnekségben kereste az igazságot. Szent édesanyja 18 éven át hiába imádkozott megtéréseért. *Milánóba* kerülve állásba mint szónoklattan tanár, kíváncsiságból meghallgatta a kiváló püspök, *Szent Ambrus* beszédeit, hogy mint szónok tanuljon tőle. A beszédek megfogták lelkét és anyja biztatására beiratkozott hitújjoncnak. 387 húsvétján megkeresztelkedett. Nagy akaratereővel eltépte magát a bűntől, szakított eddigi barátaival, és azzal, aki eddigi életének rossz szelleme volt. A kísértéseket azzal győzte le: *Ha mások meg tudták tenni, Ágoston, miért ne tudnád te is?*” Afrikába visszatérve *Hippóban* pappá, majd püspökké lesz. Keservesen megbánja a bűnben elpazarolt éveket, és kemény étellel igyekszik vezetelni. Rengeteget dolgozik, híres szónoklatai és írásai legyőzik a manicheus eretnekséget és a kegyelmet tagadó, az emberi akaratot túlzó *pelagiánus* tévtanítást. „Vallomásai”-ban leírja megtérése történetét, a hosszú igazságkeresés útját, mely alatt megtapasztalta, hogy *„nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik benned, Istenünk! ...”* Miközben a vandálok ostromolták Hippót, hunyta le szemeit 430-ban, azonban nagy szelleme utat mutat azóta is mindazoknak, akik az igazságot keresik. Élete nagy tanulság és biztatás azoknak, akik gyenge akarattal bűnök hálójában vergődnek.

„Ha mások meg tudták tenni, miért ne tudnád te is?!”

Ima: Úr Jézus, aki örök szomjúságot oltottál belénk az igazság és a boldogság után, add, hogy ne tévutakon keressük az igazságot, és ne bűnös élvezetekben a boldogságot, melyektől csak még szomjasabb lesz a lelkünk, hanem a Te tanításodban és példádban, aki az út, igazság és élet vagy számunkra. Add, hogy nyughatatlan szívünk megtalálja az igazi boldogságot Tenálad. Amen.

Szent Dezső

Ünnepe május 23.

* 556. Autun.

† 607. Persieu.

Tetemei a viennei székesegyházban.

„Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa.” Ez a világos látású, nagyműveltségű szent is mennyi üldözést szenvedett az emberi kicsinyességtől! Bűnös önzés, kegyetlen élvezetvágy agyarkodtak ellene, mivel Krisztus világosságát merete hirdetni a bűn sötétségében ülőknek.

Régi *burgund* családból származott és mivel fiatalkorában lelkesen olvasta a régi *klasszikus írókat*, szülei a viennei püspök mellé küldték tanulni. A szentéletű püspök mellett pappá nevelődött, idővel *viennei érsek* lett. Mivel nagy szeretettel foglalkozott a régi irodalom remekeivel, rosszakarói feljelentették Nagy Szent Gergely pápánál „pogánysága” miatt, azonban a pápa utóbb rájött, hogy Dezső érsekben mekkora buzgóság ég, és ezért rábízta az Angliában megindult térítések ellenőrzését. Az erkölcstelen özvegy *Brunhilda* keleti frank királynét gyilkosságai és egykori házasságtörései miatt bűnbánatra intette, azonban a sértett királyné bosszút állt, és rágalmak alapján *száműzette* az érseket. Száműzetésében az a kis *olaj*, melyet lámpájában magával hozott, sohasem fogyott ki, így tanulhatott és olvashatott. Sokakat megtérített itt is, és lámpája olajától csodásan meggyógyultak a betegek. Brunhilda királyné végül is megengedte visszatérését, de mikor neki és unokájának, II. Theodoriknak bűneit újra szemére hányta, orgyilkosokkal meggyilkoltatta Persieu-ban, éppen, amikor a templomba akart belépni.

Tudomány és hit!

Ima: Úr Jézus, ki az út és igazság és élet vagy, add nekünk az igazi tudás és erős hit nagy ajándékát, hogy Szent Dezső példájára mi is megtaláljunk Téged, ki a világ világossága vagy, és sose járjunk bűnök lelki sötétségében. Amen.

Assisi Szent Ferenc

Ünnepe okt. 4.

* 1182. Assisi.

† 1326. okt. 3. Assisi.

Sírja az assisi bazilikában.

A „*Fioretti*” – „virágocskák” – őrzik életének utolérhetetlenül kedves és jellegzetes legendáit. Életét *Giotto* híres assisi és firenzei freskósorozatai örökítették meg. – Magyar életrajzát *Balanyi György* írta meg.)

Az assisi posztókereskedő, Bernardone Péter fia, kit apja Francesco-nak, „kis franciának” becéz, fiatalkorában az assisi fiatalság bohém vezére, szereti a dalt és mulatságot, rajong a lovagi játékokért, a tréfák mestere, de sohasem válik közönségesse és züllötté. Jóságában atyja távollétében szétosztogatja a szegények közt a posztóraktárt, amiért atyja utóbb az assisi püspök előtt kitagadja, mire Ferenc ezt válaszolja: „Mostanig Bernardone Pétert neveztem atyámnak, de ezentúl az Úrnak akarok szolgálni. Ezentúl már nem azt mondom, atyám Bernardone Péter, hanem egyedül ezt: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben.”

Egy templomocskában hallja az Úr szavát: „Ferenc, *építsd fel* düledező házamat”, ezt szó szerint veszi, saját örökségét is beleöli (ezért *Porciunkula* – örökségecske, részecske – lesz a kis templom neve). Majd az Úr Jézus szegénységét utánozva a legszegényebb itáliai földművesek barna csuháját ölti magára, mezítláb koldulva és prédikálva jár körül. A szegénységet és éhséget Jézusért úgy szereti, mint a völegény a szépséges menyasszonyát: eljegyzzi magát a *szegénység Úrnőjével*, önkéntes örök szegénységi fogadalmat tesz.

Példája és szavai óriási hatással vannak kortársaira. *Mosolyogva viselt szegénységének* láttára az elkeseredett szegények megtanulnak újra imádkozni, a gazdagok közül sokan elszégyenlik magukat, szétosztják vagyonukat, és a Szentet akarják követni. Így a nagy nyomor miatt már-már forradalomhoz vezető nagy elkeseredés elcsitul; Ferenc gondviselészerű történelmi küldetése az, amit *III. Ince* pápa álmában látott: vállaival fenntartja a düledező pápai templomot, a Lateránt – düledező Egyházat. A pápa jóváhagyja rendjét; később *Assisi Szent Klára* és társnői megalapítják a rend női ágát. A világban élők számára pedig Ferenc megalapítja harmadrendjét. Rendje bámulatos gyorsasággal terjed. Egyre többen lesznek követői, akiknek a régi legenda szerint „sok volt az örömük, mert sokat hagytak el és sárszámba vették azokat a dolgokat, amik az embereket meg szokták szomorítani, és így mérhetetlen volt vigadozásuk és fölötte nagy a lelki örömük”.

1224. szept. 17-én az *Alverna hegyén*, hosszú böjtölés után Ferenc szíve oly nagy szeretetre gyulladt Isten iránt, hogy kéri: bárcsak érezhetné ő is azt a nagy fájdalmat, amit Jézus szenvedett a kereszten, és azt a mérhetetlen szeretetet, melyet Ő érzett irántunk. S erre egy fénylő szeráf szárnyakon szárnyaló feszület közeledik, az Úr sebeiből fénysugarak lövellnek Ferenc kezébe, lábába és szívéhez: megkapja és haláláig hordozza testén szenvedő örömmel a *stigmákat*, az Úr sebhelyeit.

Sok szenvedés után 1226. október 3-án jött érte a „halál testvér” (ahogy gyönyörű *Naphimnuszában* nevezi), hogy az Úrhoz vigye. Egész életében úgy élt a földön, mint akinek nincs maradandó lakása itt, most végre hazajutott az atyai házba ...

Lelkülete csupa szeretet, nemcsak minden jó és rossz embert, de még a madarakat, fákat, sőt a farkast is úgy szereti, *mint testvéreit* és úgy beszél velük. Utolérhetetlenül kedves, derűs, alázatos egyénisége már 700 éve világít számunkra és utánzásra ösztönöz. Ferenc az emberiség legnagyobb lelki „örök útítársai” közé tartozik.

„Nincs itt a földön maradandó otthonunk!”

Az Egyház imája: Isten, ki Egyházadat Szent Ferenc érdemeiből új gyermekekkel gazdagítottad: add nekünk, hogy őt utánozva megvessük a földieket, és égi adományaidnak szüntelenül örvendhessünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Xavéri Szent Ferenc

Ünnepe dec. 3.

* 1506. ápr. 7. Xavér vára, Spanyolország.

† 1552. dec. 2. Szan Csao (Szancian) szigetén.

Sírja Goaban, Indiában, jobbkez-ereklyéje Rómában, az Al Gesù-templomban.

Rubens híres képe: Xavéri Szent Ferenc prédikál Indiában.

Mindenki nagy jövőt jósolt az éles eszű és szép Xavéri Ferencnek, ő azonban a *párizsi egyetemen* megismerkedve *Loyolai Szent Ignáccal*, csatlakozott hozzá Jézus Társasága alapításához és 1542-ben elindult az *indiai missziókba*, hogy tudomány, hírnév és kényelmes európai élet helyett gyalog járja be az indiai partvidék szegény halászfaluit, és a lelkek ezreit mentse meg. „Adj nekem, Uram, lelkeket!” – hajtogatta egyre, és nem volt nyugta, alighogy egy helyen térített, már tovább sietett. Kb. 50 ezer kilométer térítő utat tett meg gyalog és kis halászbárában. Így hihetetlenül sokat végzett, de az általa alapított kereszténység nem volt kellően megszervezve, és ezért nem lehetett maradandó. Működése és lángoló *levelei* azonban ráterelték a figyelmet az ázsiai missziókra. 1549-től *Japánban* működik, és mikor *Kínába készül*, a tengerparton egy halászkunyhóban megbetegszik és elhagyottan hal meg... Életében „mindenkinek mindene volt”, mindenkivel saját nyelvén tudott beszélni, a tengerésszel a tengerről, a kereskedővel az árákról, ahogy mondotta: „Bemegyek az emberek kapuján, hogy ők is bejöjjenek az enyémen.” Tehetsége, megnyerő szép külseje és nagy eredményei mellett is olyan *alázatos* volt, hogy Szent Ignác leveleit térdén állva olvasta... Sokat lehet tőle tanulni: férfias alázatot, önzetlen munkavállalást, nehézségek kemény legyűrését és főként egyszerű, természetes istenszeretetet!

Mindenkinek mindene ...

Xavéri Szent Ferenc imája: „Istenem, szeretlek Téged ...”

Szent György lovag

Ünnepe április 23.

† 303. Palesztinában.

A sárkányölő Szent György a szobrászművészet kedvenc témája; Kolozsvári Márton híres prágai szobra stb.; szép szobra látható a budai halászbástya alatt is.

Életéből történetileg biztos, hogy *Kappadóciából* származott, fiatal katona volt, és Dioklecián császár keresztény-üldözése alatt 303-ban Palesztinában (valószínűleg Diospolis városában) szenvedett *vértanúhalált*. Mivel katona volt, és a Szentföldön halt vértanúhalált, a középkori kereszteslovagok kedvelt szentje és példaképe lett, a kereszteshadjáratok legendás hőse. Oroszlánszívű Richárd Anglia védőszentjévé is választotta. Ettől kezdve nagy tisztelete legendákba burkolja történeti alakját. A középkor benne látta a *sárkányölő lovagot*, a férfias bátorság és minden lovagi erény megtestesítőjét, minden baj legyőzőjét. Nekünk is szükségünk van rá, hogy a „sárkányt”, a „kígyót”, a bűnt és álnokságot, a hitbeli gyávaságot legyőzzük önmagunkban a kegyelemmel, akarattal és lelki erővel.

Küzdelem a bűn ellen!

Az Egyház imája: Isten, ki bennünket Szent György vértanú érdemeivel és közbenjárásával megörvendezettettél: engedd kegyesen, hogy akik általa jótéteményeidet kérjük, kegyelmed jóvoltával azokat megnyerjük. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent György remete

Ünnepe február 21.

* Amasztriszbán, Paflagoniában.

† 800 körül.

Milyen kincs a Biblia, és mennyit tanulhatunk a Biblia nagy jellemeitől! Szent György élete is ezt bizonyítja ... *Keleten* élt, tanulmányai végeztével fiatalon pusztába vonult, és egy tapasztalt öreg *remete* lelki vezetésére bízta magát. Lelkivezetője halála után annak tanácsa szerint kolostorba vonul, ahol a *Szentírás mindennapi elmélkedő olvasásával*, az ószövetség nagy jellemeinek lelki közelségében azok utánzására alakítja ki egyéniségét. Szülővárosában, Amasztriszbán meghal a püspök, tiltakozása ellenére *püspökké* őt választják. Mint főpásztor mindent megtesz híveiért. Mikor néhány kereskedő-hívét hamis váddal bebörtönzik, gyorsan odautazik Trapezundba és bátor fellépésével megmenti őket a halálos ítélettől. Ellenséges támadáskor ő önt lelket az ijedt amasztrisziakba. A biztos falak mögé gyűjti őket, ő maga pedig kint addig ostromolja Istent imáival, míg az ellenség elvonul. Életszentségének hírére *Iréne császárnő*, a kiskorú VI. Konstantin anyja őt akarja konstantinápolyi püspöknek. Alázatosságból meghajlik a császárnő akarata előtt, de mivel egyszerű természete nem tudja megszokni a mesterkéltséget, kétszínű, romlott udvari életet, utóbb visszatér régi hívei közé ...

A *Szentírás* nagy alakjainak komoly követésén alapuló, egyszerű, természetes, buzgó és mindig segíteni kész lelkülete számokra is utat mutat lelki életed, egyéniséged, jelleted kialakításában.

Olvasni a Szentírást naponként, és követni a Biblia nagy jellemeit, szent alakjait!

Szent Gyula

Ünnepe április 12.

† 352. Róma.

Aki az erős akarat, bátorság hőseit, nagy jellemeink mintáit keresi alakuló lelke számára, az csak ismerkedjék meg a szentekkel. Szent Gyula is ilyen nagy jellem ... Római pap, majd 337-től *pápa*, abban az időben, mikor az üldözésektől nemrég megszabadult Egyház új belső ellenségekkel küszködik az *ariánus eretnekekkel*. Az ariánusokkal szemben Jézus istenségét védő Szent Atanázst visszahelyezi az alexandriai püspöki székbe. Mikor az ariánusok antiochiai álzsínatukon Atanázst ismét meg akarják fosztani püspökségétől, Szent Gyula pápa *erélyes levélben* tiltakozik. „Miért nem fordultatok először hozzám az alexandriai egyház kérdése ügyében?... Nem tudjátok, hogy előbb nekünk szokás írni és a végzésnek tőlünk kell származnia?... A ti eljárásotok nem egyezik Szent Pál rendelkezéseivel, sem őseink hagyományjaival, hanem egészen új eljárás ... én tehát Szent Péter rendeleteire utasítlak benneteket.” Szent Péter élő tekintélye sugárzik ezekből a pápai szavakból! ... – Azonban annak dacára, hogy Nagy Konstantin császár is a pápa mellé állt, sok gondot adtak még neki az eretnekek. Mind az ariánusokkal való küzdelmében, mind az Egyházat *szervező* munkájában, ma is fennálló és évszázadokra hasznos pápai hivatalok megalapításával Szent Gyula pápa, mint új Péter, „szikla” emelkedik ki korának zűrzavarából és viharából.

Hit és bátorság – sziklajellem!

Az Egyház imája: Esdekelve kérünk, hallgasd meg, Uram, könyörgésünket, mellyel Szent Gyula pápa és hitvalló ünnepén járulunk eléd, hogy aki neked méltóan szolgált, annak érdemeiért oldozz fel bennünket minden bűnünktől. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Imre

Ünnepe november 5.

† 1031. Székesfehérvár.

Szobra Kisfaludi-Stróbl Zsigmondtól a budapesti Horthy-körtéren. Képe Vastagh Györgytől a Szent István-bazilikában.

A királyi városban, Székesfehérvárott született, édesanyja a szentéletű *Boldog Gizella*, édesapja *Szent István*, nevelője a bencés *Szent Gellért* püspök. Szent Gellért tanítása és Szent István „Intelmei” mély gyökeret vernek szívében. A mellett, hogy szereti a vitézi játékot és az akkori kor sportját: a vadászatot, és igazi lovaggá serdül, esténként késő éjszakáig – pedig a fiatalok szeretnek aludni! – szentek életét olvassa, zoltárokat imádkozik és énekel hálószobájában. Imádsággal, böjttel, virrasztásokkal *szorítja testét engedelmességre* és a lélek uralma alá. *Veszprémben* a Szűzanya oltára előtt buzgón kéri a Nagyasszonyt, mutassa meg neki, hogyan tehetne *valami nagyot* és értékeset Jézusért. Belső sugallatra akkor *örök szüzességet* fogad, testét és lelkét minden vágyaival együtt Jézusnak ajánlja fel. A hősies önmegtágadásban, a test megfőkezésében éppúgy erőssé akar válni, mint a kardforgatásban és lovagi játékokban!

Fogadalmát annyira megtartotta és olyan szűztiszta életet élt, hogy még *másokban is megérezte* a tisztaszívűséget. Ugyanis, mikor atyja országjáró útjaira magával viszi, hogy beletanuljon az uralkodás művészetébe, és egyszer *Pannonhalmához* közelednek, a szent király előreküldi fiát, aki a bencések üdvözlésére mindegyik szerzetest megcsókolja. De nem egyenlőképpen, hanem egyiket egyszer, másikat kétszer, némelyiket ötször-hatször is. Szent István csodálkozik fia viselkedésén, de utólag azonban rájön, hogy Imre a szerint csókolta meg kevesebbszer vagy többször a szerzeteseket, hogy mióta léptek be a rendbe és élnek tiszta életet. Imre tiszta lelke másokban is megérezte a tisztaszívűséget.

István király boldog lehetett, hogy maga után milyen buzgó és derék királyt adhat Imre személyében majd az országnak. Isten azonban másképp határozott. 1931 szeptemberében *Székesfehérvár* közelében Imrét egy vadászaton súlyosan megsebesíti egy vadkan, és belehal sebeibe. Isten nem azt akarta, hogy még egy jó és szent király legyen a magyar népnek a földön, hanem, hogy *a magyar férfiaknak örök példaképe* legyen az égben, aki minden magyar fiút vonz a tiszta életre ... Halálát megsiratta az ország, még a pogány magyarok is, és körülrajongott emléke ezer és ezer magyar férfit vonzott, hogy próbáljon ugyanolyan erős akarattal uralkodni testi vágyain, ugyanolyan tiszta férfi lenni, mint Imre herceg volt.

„Ó, mily szép a tiszta nemzedék az ő fényességében! Halhatatlan emléke Isten előtt és az emberek előtt.”

Az Egyház imája: Isten, ki Szent Imrét ifjúsága virágában szenteid társaságába emelted, engedd, kérünk, hogy akit jámborral tettél, annak közbenjárását érezzük tenálad. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent István

Ünnepe nálunk aug. 20. – A világegyház szept. 2-án ünnepli.

† 1038. augusztus 15-én, szentté avatta VII. Szent Gergely pápa.

Szent Jobbját a budai királyi Várkápolnában őrzik. Keresztelését *Benczúr*: Vajk keresztelése című festménye; történelmi jelentőségét *Aba–Novák* székesfehérvári freskói örökítették meg.

– Szobra *Stróbl Alajostól* a budai Halászbástyánál, *Sidlótól* Székesfehérvárott.

Gyenge és jó királyok mögött, a magyar hősiesség, kishitűség és pártoskodás mögött ott van egy erős és áldó Kéz: a *Szent Jobb*. Ezer év sok szenvedése, veszélye között ez őrizte és tartotta meg országunkat, hogy le ne gázolja ellenségeink gyűlölete és a környező népek önzése. Szent István volt, aki a pogány, műveletlen, kalandozó magyarságot korát megelőző éleslátással és kemény kézzel letelepedett, munkás, művelt néppé tette. Nélküle nem lenne ezeréves magyar történelem. Alakja a *férfiás bölcsesség* és *kemény akarás* mintaképe.

Szent István, Géza fejedelem fia, fiatalkorában cserélte fel a keresztségben a pogány Vajk nevet Szent István első vértanú nevével. A szentéletű II. Henrik német császár testvérét, *Gizellát* vette feleségül. Az első magyar „szentcsalád”, István, Boldog Gizella és Szent Imre azóta is példaképe minden magyar családnak. István a Dunántúlon fellázadt Koppány, majd a Temesközben Ajtony legyőzése után megszervezi az országot. Életének nagy munkája, rengeteg fáradsága és kemény harc eredménye a magyarság végleges *megtelepedése* a Duna-medencében, vármegyék és püspökségek szervezése, kolostorok alapítása, melyek körül virágzó falvak épülnek, és az őserdő, mocsár áldott búzatermő földdé válik a *bencés* szerzetesek munkás példája nyomán. Az országlás sok gondja közepette a király *ráért alamizsnázkodni*: éjjelente keresi fel szegényeit. A Szent Jobb nemcsak lesújtani tudott, gyomlálni a gazt, hanem az élet megtörtéit is felemelni. Irgalmasságát még külföldön is jelzi a római és jeruzsálemi zarándokház.

II. Szilveszter pápától kér *koronát* Asztrik apát által, jelezve, hogy a magyar király nem hűbérese sem a német, sem a görög császárnak. A pápa *apostolinak* nevezi Istvánt, és különös apostoli jogokkal ruházza fel az Egyház szervezése terén.

Élete végén Isten *súlyos csapással* látogatja meg: Szent Imre meghal. A trónöröklés megoldatlanságában, a magyarság és kereszténység jövőjének reménytelenségében a szent király országát és koronáját örökre *felajánlja a Szűzanyának*, és azóta Magyarország Mária országa. (Regnum Marianum.)¹ Sírjánál sok csoda történt, jobbkezét pedig épségben találta meg 1083. augusztus 20-án Székesfehérvárott Szent László király, és azóta sem porladt szét mindmáig.

A te kezed is ne bűnös, gyenge, önző, hanem áldott kéz legyen!

Az Egyház imája: Mindenható Isten, kérünk, add Egyházadnak, hogy Szent István hitvallód, aki földi országában terjesztője volt, közbenjárója legyen a mennyországban. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

¹ Földi uralkodása gondjaiból 1038. aug. 15-én hívta az Úr a mennyei dicsőségbe és boldogságba. Éppen Nagy-Boldogasszony napján szólította a szent Királyt a mennyek Királynője földi országából a mennyei Atya országába.

Szent János apostol

Ünnepe december 27.

Szüztisztasága miatt őt szerette legjobban az Úr valamennyi apostol között. A Genezáreti-tó mellől származott, halász volt, az idősebb Jakab apostol öccse. Az Úr mindenhová magával viszi, ott van Péterrel és Jakabbal Jézus színeváltozásánál a Tábor-hegyen, Jairus leányának feltámasztásánál. Az utolsó vacsorán Jézus mellett ül, és Jézus vele közli, hogy ki fogja őt elárulni. Az ő szívébe vésődött legmélyebben Jézus utolsó akarata, a szeretet parancsa: „Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket ...” – Nem csoda, hiszen Jézus Szíve fölé hajthatta fejét az utolsó vacsora alatt. Nagycsütörtök éjjel aggódva ott várakozik Kaifás főpap udvarán, nagypénteken ott áll a kereszt alatt, és Jézus reá bizza Édesanyját. Magához is vette a Szűzanyát, aki nála lakott haláláig.

A lobbanékony Jánosból („a mennydörgés fiából”) Jézus közelségében a szeretet apostola lett. Később *Efezus* püspöke. Domitianus császár alatt *forró olajban* akarják kivégezni, de ő csodálatosan megmenekül. Számkivetésbe kerül *Patmos szigetére*, itt a „*Jelenések Könyvében*” (Apokalipszisben) leírja jelképes látomásait az Egyház szenvedéseiről, győzelmeiről és az örök boldogság „mennyei városáról”. Igen öreg kort ért meg, ő az egyetlen, aki természetes halállal halt meg az apostolok közül (ahogy Jézus előre megjövendölte neki). Egész életének, működésének alaphangja a legyőzhetetlen *szeretet*. Evangéliumán kívül lelkületét őrzi még három levele az újszövetségi Szentírásban, mindhárom a szeretet csodás mélységű iskolája.

„Szeretet az Isten, és aki a szeretetben marad, Istenben marad és az Isten őbenne.”

Az Egyház imája: Egyházadat világosítsd meg, Uram, hogy apostolod és evangélistád, Szent János tanításától felvilágosítva megnyerjük az örök élet ajándékát. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Kapisztránói Szent János

Ünnepe március 28.

*1386. június 24., Capistrano, Olaszország,

† 1456. október 23.

Szobra a budai helyőrségi templom előtt.

A törhetetlen kitartás szentje, Magyarországra csak 69 éves korában jutott el, de annyira megértette hazánk bajait és annyit tett érte, hogy méltán érezzük „magyar szentnek”. Magyarország és a kereszténység élethalálharcában közénk állt, és az első sorokban harcolt velünk a pogány ellenség ellen. Így lett szentté és magyarrá.

Apja zsoldos tiszt volt. Hatéves korában árvaságra jutott. Fiatalkorában *bírói pályára* lépett, de utóbb otthagyta bírói tisztségét, mert a bírói függetlenségét nem látta biztosítva. A nápolyi király *Perugia kormányzójává* nevezi ki, de bölcsessége és erélye dacára a fellázadt polgárság 1415-ben börtönbe veti. Itt világosodik meg lelkében igazi hivatása, és ezért, mikor a fogságból kiváltatja magát, elrendezi menyasszonyával és családjával, hogy *ferencrendi pap* lehessen. Kemény akarata nem riadt vissza a *megalázó felvételi próbatól*: számárháton ülve, süvegére felírt bűneivel kell végigmennie Perugia utcáin, ahol azelőtt kormányzó volt. 1420-ban, 34 éves korában szentelik pappá. Mint híres bűnbánati szónok hihetetlen tömegek előtt prédikál, rengeteget dolgozik. Kényes ügyekben gyakran pápai követként szerepel, a *florenzi zsinaton* az örmények visszatérése az Egyházba az ő buzgó ékesszólásának is köszönhető. Buzgó életére a koronát magyarországi működése teszi, hová 1455 tavaszán jut el. Éleslátása felismeri a török veszedelmet és a magyar széthúzást, a keresztény Európa nemtörődömségét, és ezért a pápa megbízásából nekilát *keresztes hadat toborozni Hunyadi János számára*. A török elleni csatáknak Hunyadi vezéri zsenije mellett ő a lelke. *Nándorfehérvárnál* (Belgrádnál) a török hajóhad szétverése, majd a vár visszafoglalása jórészt az ő tüzes bátorságának köszönhető. (1456. július 14.) A győzelem emlékére rendelte el III. Kallixtus pápa a déli harangszót. 1456. augusztus elején még meggyóntatja haldokló nagy barátját, Hunyadié, és rá néhány hónapra ő is meghal. Utolsó kívánsága szerint *azzal a kereszttel* temették el, melyet a pápa küldött, és mellyel a nándorfehérvári csatában a magyar vitézeket lelkesítette.

A kereszttel harcolni a benned és körülötted levő pogányság ellen!

Az Egyház imája: Isten, ki Szent János által Jézus keresztségének erejével győzelemre vezetted híveidet, kérünk, hogy az ő közbenjárására győzedelmeskedve lelkünk ellenségein, elnyerjük Tőled a megigazulás koronáját. Amen.

Szent Jenő vértanú

Ünnepe július 14.

† 505. Galliában, Franciaországban.

Nehéz időkben igazi férfi volt. *Karthágó* érseke a szegények kifogyhatatlan segítője, aki saját szegénysége mellett is mindig tudott adni a rengeteg nyomorgónak. Az Afrikát uraló *ariánus* vandálok királya, a vad Hunerich a sivatag szélére számúzi az Egyházhoz való hűsége miatt. Itt egy ariánus püspök foglya, aki nyirkos, földalatti börtönben tartja, hol köszvényt kap, és súlyos kínzásokat szenved az igaz hitért. Hunerich szörnyű halála után (bélpoklosságban halt meg, elrothadt a teste) a szelídebb Gunthamund alatt visszatérhet hívei közé, azonban a vadabb Trazimund király számúzi tengerentúlra, *Galliába*, a mai Franciaországba. Csak levelekkel tudja száműzetéséből híveit katolikus hitükben való állhatatosságra buzdítani. Egy reggel holtan találtak, ráborulva Szent Amarand vértanú sírjára. Élete szenvedés volt a *hitért*, a hűség és kitartás szentje. Talán ő imádkozta ki szenvedésével népének jobb sorsát. 30 év múlva a bizánci császár nagy hadvezére, Belizár felszabadította az észak-afrikai katolikusokat a vandál ariánusok nehéz uralma alól.

Hit és hűség!

Az Egyház imája: Tekintsd, Uram, a mi gyengeségünket, és mivel cselekedeteink súlya számít, Szent Jenő vértanúd dicső közbenjárása pártfogoljon bennünket előtted, mindenható Isten. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen,

Kalazanci Szent József

Ünnepe augusztus 27.

* 1556. szeptember 11. Peralta de la Salle, Spanyolország.

† 1648. augusztus 25. Rómában.

Sírja a római Szent Panthaleon-templom főoltára alatt. Képe Dudits Andortól a budapesti Piarista Kápolnában. Életrajza Balanyi Györgytől.

Loyolai Szent Ignác, Xavéri Szent Ferenc, Borromei Szent Károly után ő is egyike azoknak, akikkel Isten élő választ adott a hitújítók egyházellenes támadásaira. A fáradhatatlan *munka szentje*.

Főnemesi családból származott. Már fiatalkorában maga köré gyűjtötte társait és a kisebbeket, hogy hittanra és imára tanítsa őket, az Oltáriszentség és a Szűzanya szeretetét öntse szívükbe. Különböző iskolákban, ahol felnő, a „kis szentnek” és „az ifjúság tükrének” nevezik. Szülei a tehetséges fiúban, aki kitüntetéssel végzi el a jogot és teológiát, látják a család jövőjét, előnyös házasságra akarják kényszeríteni, és csak egy súlyos betegség alkalmából nyugszanak bele, hogy ha felgyógyul, Istené legyen. 1583-ban szentelik pappá. Egyideig buzgó lekipásztor a Pireneusok vad hegyilakói között. Belső hívás *Rómába* hajtja, ahol eleinte Colonna Márk bíboros unokaöccsének nevelője, de figyelme egyre jobban ráterelődik a Róma utcáin csatangoló *elhagyatott fiúkra*. „Rád van hagyva a szegény, az árvának te leszel segítője” (Zsolt 9,14), úgy érzi, hogy neki szól a zsoltár szava, megalapítja első „*kegyes iskoláját*”, hová százával özönlének köréje az elhanyagolt kis vadócok. Sok gondba és munkába kerül iskolái fenntartására a pénzt összeszedni, a tanítás is erősen igénybe veszi, ellenségeinek irigysége és az emberi rosszakarat sokszor keresztezi apostoli terveit, tisztelőit pedig alig tudja leszerelni, hogy ne juttassanak neki valami egyházi kitüntetést, bíborosságot. Ő csak iskoláié, a fiúké akar lenni. Iskoláinak és rendjének: a „*kegyes iskolákat fenntartó Szűz Mária szegényei*”, röviden *Piaristák* gyors elterjedése újabb gondokat jelent. Kevés a tanító, nem tudja eléggé megválogatni, kiket vesz fel rendjébe, meg kell érnie, hogy az emberi gyarlóság és ellenségeinek rosszindulata zavart keltenek, és a pápa fel akarja oszlatni rendjét. Ezekben a nehéz években érdemelte ki *tűrésével* „a második Jób” nevet. A római *pestisjárvány* alatt éjjel-nappal ápolja a beteget és a halottakat saját vállán viszi eltemetni. Sokezer fiú lelkét megmentő és derék hívő férfivá nevelő munkás élet után 92 éves korában megpihenhetett az Úrban. Szíve és nyelve, mellyel annyi jót tett, csodásan épségben maradt.

A fáradhatatlan munka, az idő jó felhasználásának szentje!

Az Egyház imája: Isten, ki Szent József hitvallódat küldted Egyháznak segítségül az ifjúságnak igaz tudásban és jámborságban való nevelésére, engedd kérünk, hogy mi is az ő közbenjárása és példája segítségével úgy szóljunk és cselekedjünk, hogy elnyerjük az örök jutalmat. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Kálmán

Ünnepé október 13.

* Írországbán.

† 1012. Stockerau, Ausztriában.

Ereklyéi a melki apátságban.

Amióta Szent Patrik megtérítette honfitársait, azóta Írország a „szentek szigete” lett. Szentünk itt született, és a keresztségben szülei Szent Kálmánt, a VII. században élt ír vértanút választották védőszentjévé, aki Szent Kiliánnal és Istvánnal együtt térítő útján szenvedett vértanúságot a németországi Würzburgban. Szent Kálmán is szerzetes lett. Valószínűleg ő is a sok *írországi bencés* kolostor egyikéből kelt *zarándokúira*, talán Rómába vagy a Szentföldre akart eljutni. Gyalog zarándokolt végig Európán Krisztus iránti szeretetből vállalva a hosszú út fáradalmait és veszélyeit. Mikor az alsó-ausztriai *Stockerau* környékére ért, pogányok elfogták, és kémnek nézve megölték. (1012.) Így zarándokútján ártatlanul szenvedett halált.

A „szentek szigetén” született, *vértanú* volt a védőszentje, és maga is szentté és vértanúvá lett. Ha a vértanúságban nem is, de a szent életben, kegyelmi életben igyekezzél őt követni!

Tetemét három évvel vértanúsága után a Duna-menti *melki* apátságban helyezték el, és azóta Ausztria egyik védőszentje.

Az örök haza felé zarándokolunk, túrjuk a fáradságot, szenvedést Krisztusért!

Ima: Úr Jézus, aki annyira szeretsz bennünket, hogy vezetőnk és útítársunk vagy az önmegtagadások és jócselekedetek útján, az örök haza felé vezető keskeny és meredek úton, add, hogy soha le ne térjünk a bűn és élvezetek kárhozatba vezető széles és kényelmes útjára. Tudjuk, hogy Te vagy az út, igazság és élet és rajtad kívül nincs más út, más igazság, más élet, mely igazán boldoggá tudna tenni. Utánad akarunk menni, segíts, hogy felvegyük keresztünket mindennap és úgy kövessünk Téged. Amen.

Borromei Szent Károly

Ünnepe november 4.

* 1538. október 2. Arona vára.

† 1584. november 3. Milánó.

Sírja a milánói dómban.

Milánó második Szent Ambrusa, egyike azoknak, akik a német hitújítók rosszul sikerült reformációja után megcsinálták az igazi reformációt. Előkelő milánói család sarja, IV. Pius pápa unokaöccse. Nagybátyja 23 éves korában megteszi bíborosnak. Örül az állásnak, gazdagságnak, szeret vadászni, műkincseket gyűjt, *igazi reneszánsz fejedelem*, – de a játékban nyert pénzt szegény apácáknak adja, és ha valahol kétértelmű viccelésbe kezdenek, a legelőkelőbb asztalt is otthagyja.

Tehetsége és családi összeköttetései révén a pápai diplomácia vezetője lesz, ő szorgalmazza a félbemaradt trienti zsinat folytatását. *Frigyes öccsének halála meggondolásra készíteti*. Szülei meg akarják házasítani, de ő titokban pap lesz, és később mint püspöki székhelyén, Milánóban a trienti zsinat üdvös határozatait átülteti az életbe, hozzálát a züllött egyházi és világi élet megreformálásához. Egyes lanya kolostorokat bezár, másokat megjavít, az Egyház jogait kapzsi világi hatalmasokkal szemben is megvédi. Bátor, határozott egyéniség, aki tehetségét és családi összeköttetéseit egyaránt az Egyház javára használja fel. Eleinte haragszanak rá, hogy eltiltja a börtbe belenyúló kicsapongó farsangolásokat, visszaköveteli az Egyház jogait a város spanyol kormányzójától. Egy züllött szerzetes még rá is lő. Azonban ugyancsak megszeretik az 1576–77. évi nagy *pestisjárvány* alatt. A városkormányzó és a gazdagok elmenekülnek, ő a pestis hírére visszatér a városba, minden vagyonát, sőt temploma kincseit is pénzzé teszi, hogy a nyomorba jutott városban segítsen. Míg az orvosok is csak az ablakon néznek be, ő kapucinus szerzeteseivel ápolja a betegeket, gyóntatja-áldoztatja őket és éjszakánként is csak néhány órára dől le étlen-szomjan egy fapadra aludni. „A püspök olyan, – mondja – mint a hadban álló vezér. Valamire való vezér ilyenkor csak széken alszik.”

A lelkekért való állandó *megfeszített munka* – enni sem nagyon ér rá sose, és éjszaka jegyzeteket csinál, imádkozik, mert nappal nincs rá ideje – korán öreggő teszi arcát, és 46 éves korában az Úr elszólítja a földről.

A pestisjárvány alatt engesztelő körmenetben a nép élén mezítláb vitt egy nehéz keresztet a vállán: belelép egy vasdarabba, lába vérzik, de ő megy tovább, a nép utána a véres nyomokon. Munkás, önmegtágadó, önfeláldozó élete ma is ilyen véres lábnyom, mely nekünk is mutatja a mennyország útját.

„Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap és kövessen engem.”

Az Egyház imája: Őrizd meg Egyházadat, Uram, Szent Károly hitvalló és püspök állandó közbenjárására, hogy amint őt a lelkipásztori buzgóság megdicsőítette, úgy bennünket közbenjárása tegyen mindig tüzessé a Te szeretetedben. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Lajos

Ünnepe augusztus 25.

* 1214. április 25. Poissy.

† 1270. augusztus 25. Tunisban.

Sírja a párizsi St. Denys-templomban, feje a Sainte Chapelle-ben.

A franciák Szent László királya. Mint király, a pénz egységesítésével, vagyonzbiztonság megszilárdításával, békeszeretetével, mellyel még a királyi család jogtalan hódításairól is lemondott, a társadalom felforgató albi eretnekek elleni és az angol királyok elleni védekező harcaiban bátorságával jólétet és békét szerzett hazájának. Nevének örök földi emléket állított a híres tudósképző párizsi Sorbonne-egyetem megalapításával és a szentföldi ereklyék számára épített gyönyörű Sainte Chapelle-lel.

Egész életén át végigkísérte édesanyjának, a castiliai *Szent Blankának* szeretete, aki szeretett fiát *inkább holtan akarta látni, mint halálos bűnnel lelkén*. Mikor a keresztes háborúban kérdésére, hogy mit választana inkább: a bélpoklosságot vagy a halálos bűnt, egyik őszinte lovagja inkább a halálos bűn mellett döntött, Szent Lajos megindítóan beszélt lovagjának lelkére, hogy a bűn rosszabb, mint száz poklosság... Mikor pedig törvényt hozott, hogy az istenkáromlók nyelvét tüzes-vassal kell égetni, és környezetében egyesek ezt túl szigorúnak találták, így felelt: „Szívesen süttetném tüzes-vassal a magam száját, ha ezzel országomban ki tudnám irtani a káromkodást!” ...

Jeruzsálem elestének hírére fogadalmat tett, hogy *keresztes hadjáratot* vezet az Úr szülőföldjének visszahódítására. 1248. augusztus 25-én el is indult, minden csatában maga járt az élen, volt úgy, hogy hat szaracén is körülvette, de ő kivágta magát. El is foglalták a Szentföld hadászati kulcsát, az egyiptomi Damiette-erődöt. De utóbb az éhség, járvány, balszerencse folytán seregével a mohamedánok fogságába esett, ahonnan csak Damiette átadása és nyolcszázezer arany váltságdíj fejében szabadult. Bátorságára jellemző, hogy mikor a fogságban véres törrel berontott hozzá egy török főember: ezzel a törrel most gyilkolta meg az egyiptomi szultánt, és rögtön a király szívébe szúrja, ha lovaggá nem üti őt – Szent Lajos egyszerűen csak ennyit felelt: hitelment nem lehet lovaggá ütni. Ez az *elvhűség*, az igazsághoz való önzetlen és bátor ragaszkodás jellemezték egész életében szelídsége, önfegyelmzése és békeszeretete mellett.

Nagyon szerette a szegény ferencrendi és domonkosrendi barátokat, hűséges tanácsadóit és munkatársait. Csak feleségének, Provence-i Margitnak könnyei tartották vissza, hogy szerzetessé ne legyen, így csak Szent Ferenc harmadrendjébe lépett be. A szegények iránti szeretetére jellemző, hogy *naponta 120 szegényt* vendégtelt meg asztalánál, és maga szegte nekik a kenyeret.

Első keresztes hadjáratában megrokkant egészséggel, de töretlen lélekkel újra elindult Keletre. Azonban önző öccsének, Anjou Károlynak tanácsára *Tunisban* kötött ki, és a rosszul megalapozott hadjáratban járványos betegségbe esett. Folyton vágyódott az Úr szenvedéseinek és megdicsőülésének színhelyére, lázában egyre hajtogatta: „Jeruzsálem, Jeruzsálem, *megyünk Jeruzsálembe!*” 1270. augusztus 25-én érkezett meg lelke a fénylő „mennyei Jeruzsálembe”, a királyok Királyához.

Élete az igazi férfiasság kimeríthetetlen mintaképe számokra is! Kiváló jellemét megmagyarázza az, hogy nagy elfoglaltsága mellett is *naponta két szentmisét* is hallgatott, és így állandó meleg lelki kapcsolat fűzte a legnagyobb jellemhez, a *férfi Krisztushoz!* ...

Inkább a halál, mint egy halálos bűn!

Az Egyház imája: Isten, ki Szent Lajos királyt földi uralkodásból mennyei dicsőségbe királyságába vitted át, érdemeire és közbenjárására kérünk, egyesíts bennünket is a királyok Királyával, Szent Fiaddal, Jézus Krisztussal. Ki veled él és uralkodik, Isten mindörökkön-örökké. Amen.

Szent László

Ünnepe június 27.

† 1195. július 29.

Sírja a nagyváradi székesegyházban.

Életrajza Karácsonyi Jánostól.

Fiatalkorában unokatestvére, Salamon elől kénytelen *Lengyelországba menekülni*. Fegyveresen tér vissza, majd kibékül Salamonnal, és megkapja az ország keleti harmadát, Bihar és Erdélyt. *A cserhalmi ütközetben* az ő vitézsége arat győzelmet a besenyőkön és ezzel megnyeri a nép szívét. Géza király halála után ő lép a trónra. (1077.) Az életére törő Salamont Visegrád várába záratja, de Szent István sírjának felbontásakor, a Szent Jobb feltalálásának öröme nagylelkűen *megbocsát Salamonnak*. Uralkodása alatt a trónviszályokban megrendült királyi tekintély újra erőssé lesz. A magyar király hatalmas és gazdag, szép művészi palotában lakik. Szent László király mégsem akarja a gazdagság kényelmét és szórakozásait kiélvezni, hanem tiszta életű, *el nem puhult*, krisztusi erkölcs szerint élő *igazi katolikus férfi*... A háborúban katonáival együtt részt vesz a táborozás és harc fáradalmaiban, együtt viseli velük az éhséget, szomjúságot, a harc veszedelmeit. Igazi keresztény lovag. Önmagának, testének és indulatainak tud parancsolni, tud nagylelkűen megbocsátani, ezért engedelmeskednek neki vakon és követik feltétlenül katonái. Az akarat és a kegyelem ereje érzik szavai mögött. A pogány kunokkal szemben karddal is harcol három ízben (1085., 1091., 1092.), de miután legyőzi őket kardja, másodszor le kell győznie pogány vadságukat, élvezetvágyukat és érzékiségüket férfias szent életének példájával. Három törvénykönyvével és a szabolcsi zsinattal kiirtja a pogány erkölcsök maradványait népéből. – A nagy VII. Szent Gergely pápának az Egyházat a méltatlan püspököktől megtisztító harcában IV. Henrik császárral szemben, Szent László a pápa oldalán küzd. Amilyen izzó magyar, éppolyan hűséges és áldozatkész fia az Egyháznak.

Nem csoda, ha Isten az ő lovagját különösképpen is segíti. Amikor a legyőzött kunok aranyat szórnak el, hogy megmenekülhessenek, a lehajló vitézek kezében a pénz kővé válik, ahogyan a földi gazdagság már régen értéktelenné vált a szent király szemében, aki csak *a mennyország számára igyekezett kincseket gyűjteni magának*. A szomjúságtól elgyötört seregnek bárdja érintésére Isten vizet fakaszt a sziklából, hiszen nem hagyhatja el Isten azt, aki érte küzd. A legenda szerint a tordai hasadék is úgy keletkezett, hogy a föld csodálatosan kettévált Szent László és az őt üldöző kunok között.

Életének legszebb pillanatai közé tartozhatott, mikor az egész keresztény világ nevében őt kéri fel keresztes hadjárat vezetésére. Elvállalta, de már nem tehetette meg. Isten hűséges harcosát megjutalmazta az *örök győzelem* koronájával: a boldog mennyországgal.

Igazi keresztény férfi, Krisztus lovagja!

Az Egyház imája: Isten, ki a hit megvallóját, Szent László királyt különböző csodákkal tüntetted ki, engedd kérünk, hogy érdemeinek közbenjárására megszabaduljunk minden bajtól, és élvezhessük az örökkévaló örömeket. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Márton

Ünnepe november 11.

* 317. Pannoniában.

† 397. Tours.

Ereklyéi Tours-ban.

Szentünk, akinek tiszteletére az összes szent között legtöbb templom épült a világon, Szent Ágoston és Ambrus kortársa volt. *Magyarországon* született, a Pannonhalma közelében levő Sabaria Sicca római településen. Apja katonatiszt volt, aki leszerelése után Felső-Olaszországban, Pávia mellett kapott kis birtokára vonult vissza. Itt nőtt fel Szent Márton. Tízéves korában szülei akarata ellenére keresztény *hitújonc* lett. Apja, hogy eltérítse Krisztustól, 15 éves korában besoroztatta *katonának*. Így került mint 19 éves ifjú lovassági tiszt *Galliába*, a mai Franciaországba. Itt történt vele *Amiens* környékén, hogy télen egy meggémberedett koldust látva odalovagolt hozzá, és kardjával *kettévágta tisztiköpenyét*, felét a koldusra borította. Következő éjjel megjelent neki Krisztus, vállán a köpennyel és az angyalokhoz így szólt: „Márton, a hitújonc öltöztetett engem ebbe a köpenybe!” 339-ben megkeresztelkedett. Császár tisztjéből Krisztus katonájává akart lenni, de csak 341-ben sikerült neki a katonaságtól szabadulni legendás körülmények között. Szent Hiláriusz püspök közelségében nevelődött buzgó remetévé. Pannoniába visszatérve sikerült neki anyját megtérítenie, majd egyideig Milánó mellett élt remeteéletet. Utóbb Galliában alapít kolostort, számos kiváló szent kerül ki keze alól. A *Tours-i püspökséget* visszautasítja, de csellel egy beteghez hívják, és beviszik a városba, hogy püspökké tegyék. Mint püspök továbbra is szerzeteséletet él Marmoutierben, a Loire folyó egy félszigetén épített kolostorban. Ide tér vissza mindig térítő útjairól, melyeken sok pogányt megtérít, sok ariánust visszahoz az Egyházba. Beszédei rövidek, bensőségesek és egyénisége, élete példája teszik egyszerű szavait nagyhatásúakká. Márton igazi katonás egyéniség, aki állandóan *harcol* saját teste és hibái ellen. Télen is puszta földön hál. Mikor 80 éves korában súlyos betegen halálát érzi, tanítványai kérlelik: „Miért hagysz el minket, jó atyánk, nem látod, hogy ragadozó farkasok leselkednek nyájadra?” Mire Szent Márton megindultan így imádkozik: „*Uram, ha népednek szüksége van rám, nem vonakodom a további munkától*, legyen meg a te akaratod.” Nagy lázában sem engedi, hogy legalább szalmára fektessék, mert: „Keresztény embernek a bűnbánat hamuján kell meghalnia, és vétkeznék, ha rossz példát adnék nektek.” És amikor oldalt akarják fektetni: „Hagyjatok, testvéreim, hadd nézzem inkább az eget, mint a földet, lelkem úgyis odatart.”

Lelki harc tested és hibáid ellen!

Az Egyház imája: Isten, ki tudod, hogy a magunk erejéből semmiképp sem állhatunk meg, engedd kegyesen, hogy Szent Márton püspök és hitvallód közbenjárására minden küzdelemre megerősíttessünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Mátyás apostol

Ünnepe február 24.

† 60 körül.

Szent Ilona által eltalált ereklyéi Rómában a S. Maria Maggiore-templomban és a Trier-i székesegyházban.

Azok közül való volt, akik együtt voltak „az apostolokkal minden időben, mikor Jézus köztük járt-kelt János keresztségétől addig a napig, míg felvétetett a mennybe”. A mennybemenetel után, mikor az apostolok Péter javaslatára *Júdás helyébe* új apostolt választanak, a Szentlélek segítségül hívása mellett közte és József tanítvány között húznak sorsot és így kerül azok közé, akik „*tanúságtevői Jézus feltámadásának*”. (ApCsel 1. fejezet.) Tanúságát Jézusról sok munkával és végül szenvedésével és vértanúhalálával pecsételte meg. A hagyomány szerint Aetiopiában vagy pedig a Fekete-tenger mellékén tanított és Sebastopolban szenvedett vértanúhalált. Halálának módjáról is ellentétesek a régi hagyományok. Egyesek szerint lefejezték, más hagyomány szerint keresztre feszítették. Egy azonban bizonyos: kezdettől fogva Jézushoz tartozott, és Jézus tanításáért életét is odaadta. Neve annyit jelent, mint *ajándék* és tényleg ajándék is volt, mert megbecsülte és továbbadta Isten sok kegyelmét, amit kapott. Én is ajándék szeretnék lenni embertársaimnak. Isten ajándékait, kegyelmeit megbecsülöm magamban és továbbadom másoknak, kiárasztom környezetemre. Ajándék legyen példám, szeretetem, tisztaszívúségem, áldozatkészségem mások számára, mindazoknak, akik velem érintkeznek.

Isten ajándéka akarok lenni másoknak!

Ima: Úr Jézus, aki megajándékozta bennünket szent apostolaid élete példájával, add, hogy mi is tanításodat ne csak erősen higgyük, hanem szerinte is éljünk, és így példánk másoknak is megvilágítsa a hozzád vezető utat, aki a világ Világossága vagy. Amen.

Szent Mihály főangyal

Ünnepe szeptember 29.

Szent Pál apostol írja: „Nemcsak a test és vér ellen kell tusakodnunk, hanem ... a gonoszság szellemei ellen. Ezért vegyétek fel az Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon és megállhassatok.” (Ef 6,12) Ebben a gonoszság elleni *lelki harcban* vezérünk Szent Mihály. Ő volt az, aki az Istenné lenni akaró gőgös, Istennek nem engedelmeskedő angyalokat *letaszította* a mennyből. Szent Mihály a jó angyalok vezére a mennyben. Hihetetlenül nagy okossága, akarata, lelki szépsége és buzgó istenszeretete megmutatta a lázadó szellemeknek, hogy ugyan „*kicsoda olyan, mint az Isten?*” (Mi-kha-él: Mihály, szó szerint ezt jelenti héberül.) Ezért fordulunk hozzá bizalommal minden kísértésben, a gőgösség, önzés és érzékiség sötét óráiban, hogy „parancsoljon neki az Isten” és az ő erős segítsége segítsen a mi lelki harcainkban is legyőzni a gonoszságot. Az Egyház is az emberi rosszakarattal, istengyűlölettel és bűnös elvakultsággal való küzdelmében, nehéz időkben az ő segítségét kéri. Ezért imádkozzuk buzgón minden csendes szentmise végén: „Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket küzdelmeinkben, a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk. Esedezve kérünk: parancsoljon neki az Isten! Te pedig, mennyei seregek vezére, a sátánt és a többi gonosz szellemeket, kik a lelkek veszedelmére törnek e világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére. Amen.”

Istenért harcolni!

Az Egyház imája: Isten, ki csodásan rendezted el az angyalok és emberek hivatását, engedd kegyesen, hogy akik az égben szüntelenül előtted szolgálnak, a földön védjék életünket. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Miklós

Ünnepe dec. 6.

* Patara, a kisázsiai Myra püspöke.

† 350 körül.

Ereklyéi Bariban (Olaszország), ahová a kereszteshadjáratok alatt hozták át.

A *segítő felebaráti szeretet* szentje, aki az Úr Jézus példája szerint „körüljárt, jót tevén”. Életéről kevés történeti adat maradt fenn. Tudjuk, hogy jómódú ember volt, *Myra*, kisázsiai város püspöke lett, *Nagy Konstantin* császár idejében, a híres *niceai zsinaton* is részt vett. Tengeri útján lecsendesítette a vihart, ezért a hajósok védőszentje is. Sok jócselekedetének, melegszívűségének híre előbb a keleti, majd a nyugati egyház kedvenc szentjévé tette. Keleten megalkották *liturgiáját*, és utóbb sok legenda fűződött nevéhez. Ha ezeknek történeti valóságát nem is lehet mindenben ellenőrizni, mindenesetre jellemzik szentünk lelkületét.

Szent Miklós pénzéhes hatalmasaktól megmentett bajbajutott embereket, sokszor csodásan segített ártatlan halálraítélteken. Ahogy a gyermekek képzeletében él, *az ablakokba ajándékokat tevő szent*, ez talán onnan ered, hogy Myrában élt egy elszegényedett nemesember, akinek három szép leánya volt. Mivel hozomány hiányában nem tudta őket férjhez adni, a három leány már majdnem bűnös életre adta magát, szépségükből akartak munka nélkül megélni. Szent Miklós megtudta a dolgot, és éjnek idején ablakukon titokban bedobott egy zacskó aranyat. A következő két éjjel adományát ugyanígy megismételte, és így a szegény ember mindhárom leányát tisztességesen férjhez adhatta.

Jószívűségeddel másokat megmenteni az elkeseredéstől és a büntől!

Az Egyház imája: Isten, ki Szent Miklós püspököt számtalan csodával tüntetted ki, add, kérünk, hogy az ő érdemei és közbenjárása által megszabaduljunk a pokol tüztétől. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Pál

Ünnepe június 29.

* A kisázsiai Tarsusban.

† 67-Rómában.

Sírja Rómában.

Saul római polgárjogot nyert jómódú zsidó szülők gyermeke volt, szülei az akkori görög műveltség megszerzése mellett sátorkészítésre is tanították. Majd Jeruzsálemben a szentéletű tudós, Gamáriel tanítványa lett. Mint buzgó zsidó, Jézust csalónak tartotta, és tanítását, híveit fanatikusan üldözte. Keresztények felkutatására indult *Damaszkuszba*, mikor az úton Jézus szavát hallotta: „*Saul, mért üldözesz engem?!*” A látomás után megvakult, de mikor Damaszkuszban egy Ananiás nevű keresztény Jézus tanításával megismertette, hitt, és megkeresztelkedett. Ekkor a hit világossága után testi látását is visszanyerte. Ettől kezdve használja a latin *Pál* (Paulus) nevet. Kétévi remeteélettel készül apostoli hivatására, majd *Jeruzsálembé* megy, és jelentkezik Péternél. Püspökké szentelik, elindul első nagy térítő útjára. *Három térítő útján* bejárja Kisáziát, Ciprus szigetét, Görögország nagyvárosait: Korinthust, Athént, Tesszalonikát. Később eljut Rómába is és egészen az akkori művelt világ határáig, Spanyolországig. Rengeteget *dolgozik*, még többet *sz szenved* Krisztusért. Nem egyszer megverik, rágalmakkal feljelentik, megkövezik. Különösen zsidó fajtestvérei okoznak sok bajt neki, ők juttatják börtönbe Jeruzsálemben. A császárhoz fellebbez, és római hosszabb fogság után kiszabadul, ő az első az apostolok között, aki nagyobb tömegekben téríti meg a *pogányokat*, és vallja a zsidózó keresztényekkel szemben, hogy az ószövetség megszűnt, tehát a pogányokból lett keresztényeknek semmi mást nem kell megtartaniuk, mint csak Jézus parancsait. Gyenge testében, igénytelen külseje alatt óriási akaraterő rejlik. „*Keresztre feszíti testét Krisztusért.*” Igyekszik, hogy: „*mindenkinek mindene*” legyen. Térítő munkájáról az „*Apostolok Cselekedeteiben*” olvashatunk érdekes részleteket. Lelkületét és tanítását 14 mélytartalmú hosszú *levele* örzi az újszövetségi Szentírásban. Szent Pál igazán elmondhatta: „*az én életem Krisztus és meghalnom nyereség*” ... 67-ben *Rómában fejezték le* Néro császár ideje alatt. „*A jó harcot végigharcoltam, a pályafutást bevégeztem, a hitet megtartottam, készen vár reám az igazság koszorúja, melyet megad nékem azon a napon az Úr, az igazságos Bíró.*” (2Tim 4,7.8)

„*Az én életem Krisztus!*”

Szent Pál a szeretetről: „*Szóljak bár az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha szeretetem nincsen, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És legyen bár prófétáló tehetségem, és ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt, és legyen bár oly teljes hitem, hogy a hegyeket áthelyezem; ha szeretetem nincsen, semmi sem vagyok. És osszam el bár egész vagyonomat a szegények táplálására, és adjam bár át testemet, úgy hogy elégjek: ha szeretetem nincsen, semmit sem használ nekem!*”

A szeretet türelmes, nyájas; a szeretet nem féltékeny, nem cselekszik rosszat, nem fuvalkodik fel, nem nagyravágyó, nem keresi a magáét, nem gerjed haragra, nem gondol rosszat, nem örvend a gonoszságnak, de együtt örvend az igazsággal; mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.

A szeretet soha meg nem szűnik ... azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, ez a három; de ezek között legnagyobb a szeretet.” (1Kor 13,1–13)

Szent Péter

Ünnepe június 29.

† 67. Rómában.

Sírja ugyanott, a Szent Péter-templomban.

Simon (Jónás fia) a Genezáreti-tó melletti *Kafarnaumban* volt *halász*, hol Jézus is olyan gyakran tartózkodott nyilvános működése alatt, hogy szinte második otthonává vált ez a tóparti városka. Itt hívta meg őt Jézus apostolnak bátyjával, Andrással együtt. Péter az Úr hívására *otthagya* halászhajóját, *mindenét*, és követte az Urat, hogy emberek halászává legyen. Jézus mindjárt nevét is megváltoztatta Simonról *Péterre* (görögül: szikla; zsidóul: Kéfás), ezzel is jelezve, hogy Péterrel különleges tervei vannak. Meg is mondta neki később: „Te Péter vagy, azaz *szikla és rád építem Egyházamat*; neked adom a mennyek országa kulcsait ...” Jézus példabeszédei, példája, leckéztetései formálják a hirtelen lelkesedő, hirtelen haragvó Péter lelkületét- Az utolsó vacsorán még ígéretet, hogy életét adja Jézusért, és nem akarja elhinni, mikor Jézus megjövendöli neki: „Bizony mondom neked, mielőtt a kakas kétszer megszólal, háromszor is megtagadsz engem.” De a Getszemáni-kertben őt is elnyomja az álom, s még egy óra hosszat sem tud gyötrődő Mesterével virrasztani. Jézus elfogatásakor kirántja kardját, és levágja az egyik szolgál, Malkus fülét, de mikor Jézus szavára vissza kell dugnia a kardot és Jézust elfogják, ugyanaz éjjel Kaifás főpap udvarán (hová a Jézusért való aggodás vitte) a cselédek közt *háromszor is letagadja* Jézust és esküdjözik, hogy nem is ismeri őt. Jézust kihozzák, tekintete találkozik Péterével és Péter kimegy az udvarról, hogy sírva bánja meg gyáva tagadását. A feltámadt Jézus háromszori tagadására emlékezteti őt, mikor háromszor is kérdi tőle a Genezáreti-tó partján: „Szeretsz-e engem jobban ezeknél?” És Péter válaszára Jézus háromszor mondja neki: „Legeltesd bárányaimat, legeltesd juhaimat” *A jó Pásztor* mielőtt fölmege a mennybe, *Péterre bizza nyáját*, így lett Péter az Egyház feje, az első pápa. Tényleg, ettől kezdve ő vezeti az Egyházat: az ő indítványára választják meg Júdás helyére Mátyás apostolt, az első pünkösdkor ő beszél először, ő veszi fel az első pogányt az Egyházba, ő hívja össze az első zsinatot Jeruzsálemben 50-ben, a biblia mindenütt őt említi először az apostolok között. Először Jeruzsálemben, majd Antiochiában térít. Jeruzsálemben ismételen börtönbe kerül, honnan angyal szabadítja ki. 42-ben elmegy Rómába, ettől kezdve itt él, térít, ő *Róma első püspöke*. Itt is feszítik keresztre fejjel lefelé 67-ben, Néró üldözése alatt. Sírja fölé ma hatalmas templom kupolája borul, apostoli lelkületét őrzik két levele is. (Ismered-e őket?!)

Szikla-hit, szikla-jellem, lelkes szeretet Krisztus iránt!

Ima: Szent Péter, aki „mindent elhagyva” követted Jézust, add, hogy én legalább a bűnt elhagyva kövessem a Mestert. Adj nekem igazi hitvalló bátorságot, hogy soha meg ne tagadjam Jézust. Adj szeretetet, hogy bűneimet jóvátegyem, ahogy te jóvátetted tagadásodat. Téged sziklává tett Jézus kegyelme, eszközöld ki számomra a kegyelmeket, hogy sziklaerős legyen hitem, sziklaerős jellemem, és tüzes-lelkes Jézus iránti szeretetem. Amen.

Szent Sándor

Ünnepe április 22.

† 178. Lyonban.

Elválhatatlan *jóbarátok* voltak ketten: Sándor és Epipodius. Mindkettő egészséges, erős, fegyelmezett és szüztiszta életű ifjú. Marcus Aurélius császár alatt városukban, *Lyonban* is kitört a nagy keresztényüldözés. A keresztényeket kizárják a hivatalokból, Fórumról, fürdőkből, sehol sem mutatkozhatnak, a felizgatott csöcselék kifosztja lakásaikat, legocsmányabb rágalomokkal illetik őket. A 48 lyoni vértanú irtóztatós kínzatos kínzatos után kiszenved. Sokan megtagadják hitüket. A két jóbarát a város környékén egy tanyára vonul vissza. *Nem keresik a vértanúságot*, de mikor nem térhetnek ki hitük megvallása elől, *bátran vállalják* a szenvedést. Először az ifjabb Epipodius kínozzák meg, az ő lefejezése után Sándor azt mondja: „Könnyen halok meg, mert testvérem győzött. Miatta nem kell már aggódnom.” Őt is megkínozzák, *keresztre feszítik*. Mindkét jóbarát, akik eddigi életükben is Krisztuséi voltak és „megfeszítették testüket a vétkekkel és bűnös kívánságokkal együtt” (Gal 5,24), most sem cserélte fel az önmegtagadást, Krisztus követését a pogány életmóddal, „az istenek vidám szolgálatával”, – ahogy a pogány bíró hittagadásra akarta őket rábírní – hanem követte az Üdvözítőt. Hasonlókká lettek Krisztushoz halálukban, hogy hasonlókká lehessenek majd hozzá a *feltámadásban!*

Keresztre feszítem testemet a vétkekkel és bűnös kívánságokkal!

Az Egyház imája: Add, kérünk mindenható Isten, hogy vértanúd, Szent Sándor közbenjárására megszabaduljunk minden testi bajtól, és lelkünk megtisztuljon minden bűnös gondolattól. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Aquinói Szent Tamás

Ünnepe március 7.

* 1225. Roccasicca várában, Nápoly közelében.

† 1274 márc. 7. Fossanuovában, Olaszország, a lyoni zsinatra utaztában.

Sírja Toulouse-ban, jobbkarja Rómában.

Egyike az *emberiség legnagyobb szellemeinek*, az „örökérvényű bölcsélet”, a keresztény filozófia megalapítója. Főműve, a katolikus hittan nagyarányú tudományos összefoglalása, a „*Summa Theologia*”, a Szentírás mellett ott volt a trienti zsinat tárgyaló asztalán. Tudása évszázadokra irányította a tudományt, és ma is világító fáklya nehéz kérdésekben.

Főrangú családja erőszakkal és rábeszéléssel igyekezett megakadályozni belépését a kolduló *Domonkos-rendbe*; egy évig várfogságban tartották, ő azonban hajthatatlan maradt, a szobájába küldött rossz hírű nő *csábításait visszautasítja* és hűségét Isten azzal jutalmazza, hogy ettől kezdve a tisztaság terén nem voltak soha többé kísértései. „Mindig olyan tisztának ismertem, mint egy ötéves gyermeket ... *soha halálos bűnbe bele nem egyezett*” – írja róla halálakor gyóntatóatyja. Gyermeki áhitattal tisztelte Szent Ágnest. A nagy hittudós hírneve mellett – a *párizsi egyetem* világhírű tanára volt már 27 éves korától – megőrizte alázatosságát, egyszerűségét. Egymásután írja meg bölcséleti és hittudományi munkáit, a keresztény tudomány évszázadokra világító fáklyáit. Magas szellemi munkájában az imádság volt megvilágosítója, ezért hallhatta az oltáriszentségi Jézus szavait: „Jól írtál rólam, Tamás, mit kívánsz tőlem?” – Semmit, Uram! – felelte – csak Téged! ... Imádságos lelkéről tanúskodnak imái és az úrnapi liturgikus szöveg. („Tantum ergo ...” stb.)

„... *Csak Téged, Uram! ...*”

Az Egyház imája: Isten, ki Egyházadat Szent Tamás hitvalló csodálatos tudományával megvilágosítottad és szent működésével megtermékenyítetted, add nekünk, kérünk, hogy amit ő tanított, ésszel felérjük, és amit cselekedett, követésével befejezzük. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Villanovai Szent Tamás

Ünnepe szeptember 22.

* 1488.

† 1555. szept. 8. Valencia, Spanyolország.

Sírja a valenciai Ágoston-rendi templomban.

A lelkek szeretetének és a felebaráti szeretetnek szentje. Már gyermekkorában – jómódú szülőknek gyermeke volt – elcserélte ruháját egy rongyos fiúéval, és otthon azt bizonyította, hogy az neki sokkal jobban áll ... A *salamancai* egyetem elvégzése után 26 éves korában az alcalai főiskola tanára lett, majd belépett az *Ágoston-rendbe*, és 1520-ban pappá szentelték. Mindig azt vallotta, hogy „*a tudomány jámborság nélkül olyan, mint a kard gyermek kezében: csak árt magának vele*” ... De azt is tudta, hogy csak akkor tud használni jámborságával az Egyháznak és felebarátainak, ha tudománnyal egyesíti.

Szigorú szerzeteselete, hősies önmegtágadásai csodásán kiáradtak prédikációira, bármennyire is igyekezett Isten különös adományait szerényen elrejteni. Így lett a hatalmas *V. Károly császár* udvari szónoka és nagy ellenkezése dacára („Megmenthetem-e lelkemet az érseki méltóságban?!”) valenciai érsek. Valenciában első útja a börtönbe vezette. Mint érsek is kopott szerzetesruháját hordta, filléreig tudott alkudni, ha arról volt szó, hogy saját magának vegyen valamit, a császárnak csak nagy nehezen kölcsönzött húszezer tallért egy fontos várépítésre, de naponként 500 szegényt táplált. Püspöksége alatt minden szegény leánynak adott hozományt. Megszorult emberek még éjjel is felkeltették anyagi segítségért. Halálos ágyán már az az ágy sem volt az övé, melyben feküdt, azt is elajándékozta a valenciai fogháznak, és kérte, hogy hagyják kölcsönben nála, míg meghal.

Meg volt győződve, hogy vagyonához a szegényeknek van joguk. „Ha azt akarod, – mondta – *hogy Isten meghallgassa kérésedet, halld meg te is a szegény szavát*. Ha azt akarod, hogy Isten megelőzzön szükségedben, te is előzd meg a szegényt nyomorában, *ne várj arra, hogy koldulni kezdjen*. Mindenekelőtt azokon segíts, akik restellnek koldulni. Ha megkoldultatod őket, annyi, mintha megvásároltatnád velük az alamizsnát ...” „Felelj nekem, bűnös, vásárolhatsz e pénzeden jobbat és szükségesebbet, mint bűneid bocsánatát?”

„*Amit egynek a legkisebbek közül tesztek, nekem teszitek.*”

Az Egyház imája: Isten, ki Szent Tamás püspököt a szegények iránti irgalmasság erényével ékesítetted fel, kérünk, hogy az ő közbenjárására mindnyájunkat, kik Hozzád esedezünk, tölts el kegyesen irgalmasságod gazdagságával. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Aquitaniai Szent Vilmos

Ünnepe május 28.
† 812. a gellanei kolostorban.

Kiváló *katona*, jó fejedelem, és *Nagy Károly* császár elválaszthatatlan jóbarátja. A Spanyolországból betörő *arabokat* többször megverte, és megvédte népét a pogány ellenségtől. A felszabadított területeket nagy bölcsességgel szervezte meg. Alattvalóinak atyja. Mikor két húga apáca lett, elrendezve családjá ügyeit, ő is elhatározta, hogy szerzetes lesz. Nagy Károly nem szívesen engedi el kiváló fejedelmét, és alattvalói tartóztatják, de ő csak azt feleli: „*Ha mindig veletek maradhatnék, talán hallgatnék rátok, de meg kell egyszer halnom és így ne vegyétek zokon, ha azt választom, aki az út, igazság, élet.*” Zarándokruhában alázatosan kopogtat az általa alapított *gellanei bencés kolostorban*, és kéri, hogy felejtsék el az egykori Vilmos *fejedelmet* és győztes vezért, mert ezentúl csak Vilmos *testvér* akar lenni. Hosszú ideig ő a kolostor szakácsa. Vezeklő, alázatos életét Isten csodákkal tünteti ki: egyszer a kemencetüzet keresztvetéssel oltja el, és halálakor maguktól megszólalnak a környék összes harangjai.

Barátok elmaradnak, Krisztus mindig velem marad!

Ima: Úr Jézus, aki mondtad: „Ti barátaim vagytok, ha megteszitek, amiket parancsoltam nektek”, add, hogy Szent Vilmos közbenjárására és példájára isteni barátságodat mindennél többre becsüljük, és soha Hozzád hűtlenné, barátságodra méltatlanokká ne váljunk. Amen.

II. Történeti sorrendben

Szent Mihály főangyal
Szent Mátyás apostol † 60 körül.
Szent Péter † 67.
Szent Pál † 67.
Szent János † 100 körül.
Szent Sándor † 178.
Szent György lovag † 303.
Szent Márton, Toursi 317–97.
Szent Miklós † 350 körül.
Szent Gyula pápa † 352.
Szent Jenő † 505.
Szent Dezső † 556.
Szent György remete † 800 körül.
Szent Vilmos, Aquitaniai † 812.
Szent Béla (Adalbert) † 997.
Szent Kálmán † 1012.
Szent Imre † 1031.
Szent István király † 1038.
Szent László † 195.
Szent Ferenc, Assisi 1182–1226.
Szent Antal, Páduai 1195–1231.
Szent Lajos király 1214–1270.
Szent Tamás, Aquinói 1225–1274.
Szent János Kapisztránói 1386–1456.
Szent Tamás, Villanovai 1488–1555.
Szent Antal, Zaccaria 1502–1539.
Szent Károly, Borromei 1538–1584.
Szent József, Kalazanci 1556–1648.
Szent András, Fournet 1752–1834.